

„Soča“ izhaja vsak petek in velja po pošti prejemanja ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto f. 4.40
Pol leta „ 2.20
Četrt leta „ 1.10

Pri oznanilih in take tudi pri „posilnicah“ se plačuje za navadno tristočno vrsto:

8 kr. če se tiska 1 krat
7 „ „ „ „ 2 „
6 „ „ „ „ 3 „

Za večje črke po prostoru.

SOČA

Posamezne številke se dobivajo po 8 kr. v tobakarnicah v gosposki ulici blizu „treh kron“, na starem trgu in v unski ulici ter v Trstu, via Caserma, 3.

Dopisi naj se blagovoljno pošiljajo uredništvu „Soče“ v Gorici Via Mercato 12, I., naročnina pa opravištvu „Soče“ Via della Croce št. 4. II.

Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem drugim nepremožnim se naročnina sniža, ako se oglase pri opravištvu.

Vivat, floreat, crescat!

Spisal dr. Franc Oblak.

Ostanki avstrijskih Italijanov zahtevajo zdaj to, kar so zahtevali slovenski dijaki leta 1869 v Ljubljani; namreč, da se napravi za njo alma mater (vseučilišče). Razlika je leta, da slovenski dijaki so bili čreda brez pastirja, Italijani so pa pastirji brez črede.

Primerno in skrajni čas je, da tudi Slovenci zdaj, ko so italijanski voditelji spravili v javne liste in tudi drugod na dnevni red vprašanje o italijanskem vseučilišču v Avstriji in osobito v Trstu, pregovorimo besedo o tej zadevi.

Muze in Modrico sploh morajo biti vsakemu narodu priljubljene prijateljice. Grozovita nesmisel, divje, ljuto in prokletno barbarstvo bi bilo, če bi kdo branil jim kje postaviti tempelj. Vsak narod je vesel, če ima taka svetišča ter ponoson, če se iz njih razprostrirajo žarki vede in omike v osviteljevanje človeškega uma. Naravno je toraj, da tudi italijanski narod, kolikor ga je raztresenega v Avstriji, želi doseči vseučilišče, katero bi se mu odrekli ne moglo in ne smelo, ako bi bilo mogoče spolniti mu to željo.

Okoliščine „humanae res“ zahtevajo rešiti vprašanje: Ali je mogoče Avstriji v katerem svojih italijanskih mest, kakoršna so zdaj, ustanoviti vseučilišče sobi v korist?

Pri reševanju tega vprašanja bi resni politikarja ne uvaževali le gnetnega dobička in zgube pa kulturne važnosti, ampak tudi politične razmere. Politiška važnost zahteva, da se ta zadeva ne reši samo z učenjaškega kulturnega, ampak tudi z državnega političnega stališča. Z učenjaškega (kulturnega) stališča se Italijanoma ne more zanikati vseučilišče. Vse drugo vprašanje je pa, kdo bi jim ga mogel dati prov prek političskih ozirov?

Tu prihoja pred vsem v poštev avstrijska država sama, katera ima kot država svoje pravice, in rimsko načelo: Salus reipublicae suprema lex esto. (Varnost države bodi vrhovna postava). To načelo kaže vsakateremu, ki se s vprašanjem o italijanski univerzi v Avstriji peča, pet, katera so mu je držati. Po tem pride gotovo vsak pošteni avstrijski državljan do vprašanja: Ali pravica Avstrijske države do lastne varnosti ni nasprotna želji Italijanov, ki so avstrijski podložniki, da bi dobili svoje vseučilišče.

LISTEK.

Ernst Erjavec.

Predavanje Fr. Levca 17. aprila t. l. v čitalnici ljubljanski.

(Dalje.)

V šoli se mu sprva ni dobro godilo. Prilezel je sicer do četrtega razreda pod ostrega učitelja Ivanetiča, a tu mu je pošla vsa njegova učenost. Pouk je bil ves nemški in Erjavec je ujel komaj vsako deseto besedo, konec leta pa nesel debele dvojko na svoje Spodnje Poljane. Vendar poskusi srečo svojo še drugo leto. Zdejci se mu pa, kakor mi je sam pravil, kar nekega dne odmaše ušesa in razveže jezik, da jo je znal rezati po nemški. Odslej je bil Erjavec ves čas četudi ne izvrsten, vsaj soliden in dober dijak, tudi na gimnaziji, kamor je vstopil jeseni leta 1847. ter jo zvršil leta 1855.

Tista leta je živel v Šiški pri Ljubljani znani prirodopisec Ferdinand Schmidt. Za ogromne svoje prirodopisne zbirke je potreboval pomočnika in dobra sreča privede Erjavca že v drugi šoli v Schmidtovo hišo. Vse proste dni je odslej pomagal Schmidtu urejati njegove zbirke, ali pa je staremu mužu prebiral prirodopisne knjige. Ondukaj se je Erjavec seznanil tudi z mnogimi drugimi kranjskimi prirodopisci, tako z Dežmanom, Hauffenom in Hofmannom. V njih družbi je oblazil velik del kranjske dežele

Na to vprašanje nočem nepoklican odgovarjati, a menim da vsak Avstrijec rad privedi novemu vseučilišču, ako je upati, da bo pospeševalo avstrijsko čut v južnih deželah in da bo preganjalo italijanski irredentizem, ki je imel od nekdanj najglobokeje korenino v omikanih krogih. Ako se je pa bati, da bi učilišče ugajalo takim italijanskim „patrijotom“, ki no ločijo italijanstva od državne celokupnosti italijanske, tedaj bi se moral vsakdo upirati taki ustanovi. Kak upliv bi imelo italijansko vseučilišče v političnem oziru v južnih avstrijskih deželah, dalo bi se nekoliko spoznati iz sedanjih razmer. Uverjeni smo, da visoka vlada pretuhta, če morda ni že toga storila, vse okolščine, in da bo sklepala na podlagi dejanskih podatkov iz sedanjosti. Torej nas ital. učilišče ne straši.

(Dalje pride).

Kmetstvo socijalno vprašanje.

(Govoril pri obnem zboru vinorajskoga društva v Stanjolu dne 10. jul. J. Klobovs.)

Spoštovani društveniki!

Porečo in gotovo tudi protečo vprašanje sedanjega časa je tako imenovano socijalno vprašanje, ki se goji sedaj večinoma le med delavskim stanom, a s katerim baviti se bodo morali prej ali pozneje, hote ali nehote, v obilnejši meri ozbiljeni naši posestniki, naši kmetovalci. Trdim, in vsakdo našo razmere poznanjoč privedi mi mora, da so razmere našega delavca ugodnejše, nego ono našoga posestnika. Jaz govorim o naših navadnih kmetijskih delavcih in o naših slovenskih posestnikih. Delavec, če je zdrav in če hoče delati, gotovo si lahko toliko prisluži, kolikor potrebuje za se; a drugače je kmetu.

Socijalno vprašanje, katero lahko imenujemo tudi vprašanje eksistence ali obstanka, to vprašanje, katero predori, da govorim z besedami grofa de Mun, vsa druga vprašanja, katero je močnejše, nego hrup razveselovanje in prid kupčevalcev; to vprašanje nastalo je, ker so prenenako razdeljena bremena, kor ne živajo vsi državljani v enaki razmeri državnih dobrot.

Sami veste in še bolj čutite, da ravno tisti stan nositi mora najtežje breme, kateri je nosi najbolj težavno. Ni mi treba o tem govoriti, kako preveč in neopravičeno obloženo je zemljišče z davki. Nam Slo-

ter preteknil, išoč redkih žuželk in polžev, marsikatero podzemeljsko jama in otlino. Erjavec je sam to življenje opisal z nedosežnim humorjem v „črticah iz življenja Šnakšnepkoveškega,“ natisnjenih v Janežičevem „Glasniku“ l. 1858.

Po zvršeni maturi leta 1855. se Erjavec odloči za učiteljski stran ter odide na Dunaj studirat kemije in prirodopisja. Tukaj je pridnemu dijaku učna uprava naklonila izdatno podporo s tem, da mu je podelila državno ustanovo, znašajočo 300 gl., pod tem pogojem, da se Erjavec pripravi za učitelja na realkah, katere so takrat začeli snovati po Avstriji. Že junija meseca 1759. leta, tedaj ne še po celó štiri letnih studijah, oglasi se Erjavec za prokušajo, pri kateri je imel pa nekoliko nesreče, kajti iz glavnega svojega predmeta, iz kemije, bil je potrjen samó za nižje razrede, iz prirodopisja pa za višjo realko.

Poskusno leto je potem Erjavec odslužil na realki v Gumpendorfu ter bil poleg tega od dne 15. junija do dne 30. oktobra 1860. leta préfekt v Terzijanski akademiji.

Ker je pa tedaj vsemogočni ministerski svetovalce Kleeman, poročevalce v naučenem ministerstvu, pri vsaki priliki poudarjal, da nobeden profesorski kandidat slovenskega rodú ne dobi službe na Slovenskem, odloči se Erjavec iti na Hrvaško in dne 30. oktobra 1860. leta je bil imenovan za pravoga učitelja na zagrebški realki.

Tu je prebil Erjavec najmanj tako srečnih let. Hrvatje so Erjavca visoko čislali zaradi njegovega korenitega strokovnjakega znanja, in tudi za tega delj, kor je bil izboren in vesten učitelj, ljubozniv prijatelj in kolega in redek, pošten značaj. Bil je na Hrvaškem kakor doma, govoril je izvrstno hrvaški in kmalu se privadil tudi hrvaškimi društvenimi običajem. Hrvaško zemljo je kmalu bolje poznal, nego vsak Hrvat; prepotoval je vse od konca de kraja. Tako n. pr. je septembra meseca leta 1864. z direktorjem Torbarjem in prof. Matkovičem potoval na Klek, na Plišivico in na Plitvička jezera. Iz Gospiča se je Torbar povrnil v Zagreb, Erjavec in Matkovič pa sta šla v Zrmanjo, Knin, Šibenik in odondot po morji v Trst. Erjavec je na turski meji, zlasti v Kršiji, preiskal ondotne podzemeljske jame. Na tursko-dalmatinsko-kraljiški meji ustavi popotnika sredi gozda znani razbojnik Skundrič, a ne stori jima ničesa, ko mu povesta, da sta učitelja, a ne uradnika.

Prvi, ki vam pomagati zmore, so vaši postavodajalci. Marsikaj gnjilega je v Danskem kraljestvu. Kodaj že zatrdjevalo se je, da je državni aparat prevelik; pred koliko leti že sestavila se je tako imenovana ščedilna komisija. Koliko let je uže od toga, kar se je obljubovalo, da se vpelje borzni davok in

vencem je to stvar razjasnil dr. Vošnjak v svojem spisu „socijalni problem“ priobčenom pred dvoma leti v letopisu Matica Slovenske. Omeniti hočem le, da so pri vsem tem Kranjci na boljšem, nego Gorličani. Cenjena so na Kranjskem zemljišča voliko nižje, nego pri nas, kjer so jih cenili, kakor se pripoveduje, cenili željni križcev in družih odlikovanj. Pa o tem, kakor rečeno, ni mi govoriti.

Kakor se godi neopravičeno glode bremen, taka je tudi glode uživanja dobrot. Vsaka dobro urejena država morala bi biti, kakor ribnjak, ki sprejema od vseh strani studenco, pa tudi enakomerno razpošilja svojo vodo po celom travniku, omoči in rodovitno stori vse poljo. Jo li tako pri nas? Nečem omenjati, da je postava z ozirom na domovinsko pravico krivična doželanom, tudi ne, da mora kmot, če hoče poslati svojo otroko v šolo, dvakrat plačati šolsko doklado; še celo glode duhovnov so meščani na boljšem, nego vsščani. Pa pogledimo si stvar od strani, in katero jo društvo v ožji dotiki. Vojaki dobivajo vođkrat moroco vina. Davkoplačevalce mora gotovo tudi to plačati. Ima pa posestnik tudi kak dobiček od tega? Vojusko oskrbništvu gotovo ne vzamo in ne more kupiti vina od navadnega posestnika, ampak od prekupca, volicega trgovca, ki vtakne tudi dobiček v svoj žep. To je samo en primerje; navedel pa bi jih lahko ogromno številu. Kakor se godi v slučajih neposredno odvisnih od države, taka je tudi drugje. Pa, čemu kazati vam neznane čine? Kedo na Gorškem proda največ vina? Kedo ima njega največjo zalogo? Škije jomljejo skoraj izključljivo vsi kromarji vino? Kedo ima torej od toga pridelka največ dobička? Morda kak veleposestnik? Gotovo tisti, ki plačuje največ davka od svojih zemljišč! Motili bi se silno, če bi kaj takega mislili! — Pa kar sami veste, treba ni vam praviti. Žalostno pa je, da je kaj takega mogoče. Delavec v tovarnah trudi se za svojega gospoda; mali obrtnik dela za velicega industrijalca; kmot prepustiti mora dobiček, ki ga ima od dela in truda, skrbi in znoja celega leta — prekupcu, kapitalistu. Kapital povžije uspeh delavca, trud obrtnika, znoj kmetovalca. Pa kako temu v okom priti?

Prepotoval je največ peš tudi Slavonijo, krenil je celó čez državno granico v Banjaluko ter obiskal tudi Srem in Beligrad. Leta 1867. je bil z realnim direktorjem Torbarjem, prof. Rihtaričem in sedanjim senjskim škofom Posilovičem v Parizu. Sicer pa je počitnice prebil v prijateljski družbi ali v Ljubljani, v Železnikih, v škofji Loki, na Bledu ali v Kamniku. Kajti dasi udomačen v Hrvaški, srce je vedno ohranil svoji slovenski deželi. Ko tedaj leta 1871. nastopi doba Hohenwartovega ministerstva, misli Erjavec, da so Slovencem napočili ugodnejši časi; zato poprosi učiteljske službe na realki v Gorici, kamor je bil res tudi imenovan dne 17. avgusta leta 1871.

obleke. Treba je zapovedi, da se ne sme prahu in smeti na ulice otresati.

Josipa Stritarja zbranih spisov sta izšla 3. in 4. snopič v Kleinmayeryevi in Bambergovi tiskarni v Ljubljani.

Gospodarski list prejema vsi naročniki „Soče“; zato se tistim ukom, c. kr. kmetijskega društva, kateri so ob enem naročniki našega lista, ne bode pošiljal še poseben iztis „Gospodarskega lista“ — razum ako bi to izrekoma zahtevali.

Angelček, II zvezek je izšel v „Katoliški tiskarni“ v Ljubljani. Ta knjižica ima na 48. straneh mnogotere prav dobre spise za mladino in je vsoga priporočila vredna. Velja samo 12 kr.

Velike skupščine družbe sv. Cirila in Metod v Trstu dne 19. t. m. se bode vdeležilo vsej zdatno število rodoljubov z Goriškega. Da se rodoljubi bolj spoznajo in pomenijo, bodo imeli po zborovanji skupni obed v dvorani čitalnice.

Malovredna najdba. Neki čaopis je povedal o stroji, ki sam prodaja smodke, ter se je izrazil, da bi tak stroj lahko še kaj drugega prodajal in opravil. Na Travniku pred „Evropo“ je že deljčasa tehtnica, ki sama pretehta, ako se stopi na podnožnik zraven, nje in se ji vrže v pušico 3 kr. Ta tehtnica za moža visok voglat steber z uri podobnim kazalom. Dokler je pri tehtnici lastnik stal, je imel dosti zaslužka; sama pa tehtnica nič zvesto ne opravlja službe; celo vrsto ljudi pretehta za 3 kr., ker preden eden stopi s podnožnika, že drugi nastopi, da se ne zapre; sprejema pa tudi še svinčene, kamneno in drugačne krajcarje. Tedaj malovredna najdba.

Za nadzorovanje otrok prosijo učitelji nekaterih mest redarske (policijske) pomoči, da bi otrokom branili tabak kaditi in žganje piti. V Gorici je tudi zelo treba, da bi redarstvo zabranjevalo to dvoje in pa tudi za donar igrati in še marsikaj drugega nespodobnega, pa da bi tudi stariše in druge odvedlo v zapor, kedar se za take malopridneže potegnejo. Slišal sem, kako so ženske smerjale redarja, ko je malopridneža zasačil in malo potresil. Po tem ni čudo, da zraste v mestu toliko predrznih nagajalcev.

Šolske otroke kaznovati ima učitelj postavno kazensko pravo. Učitelj je oblastna oseba, ker je uk javna naprava in ga država nadzoruje. Učiteljevo opravilo je uradno opravilo, in ako kaznuje, kaznuje uradno. — Tako je izrekla Dunajska nad sodnja. To naj si zapomnijo stariši, kateri mislijo, da učitelj ne sme kaznovati njih nagajivih otrok, in za vsako malenkostno kazen zmirjajo in tečejo nad učitelja, ter tako pohujčujejo otroke. S takih otrok ne bo nikoli prida.

Kranjci se vseskoz odlikujejo v verskih zadevah. Zgodnja Danica izkazuje, kako oni mnogo darujejo v čast božjo in za razširjanje svete vere. Velikanski dar so zdaj doprinesli za Bosno; namreč pred 4. leti so bili jeli nabirati za zvonove nove prestolnice v Sarajevem in zdaj imajo že pripravljenih 6 prekrasnih novih zvonov, da jih pošljejo v Sarajevo ss. Cirilu in Metodu v čast. Zvonovi imajo sledeče glasove in teže: 1. B, 2578 k; 2. D, 1255 k; 3. F, 650 k; 4. G, 534 1/2 k; 5. A, 397 k; 6. B, 318 1/2 k. Vilih jih je sloveči zvonar Samassa v Ljubljani. So menda tako veličastno zvonilo, kakoznega ni nikjer na kranjskem, dasi imajo ondod v več krajih prav dobro zvonilo.

Trtno uš zasledili so sredi junija po nekaterih vinogradih okoli Kopra in proti Izli. Primorsko je torej v največji nevarnosti, da pride ob svoje vinograde. Neki list pravi, da se trto reši uši, ako se okoli zrastka korenin skozi 8. dni prav redko naskropuje s špiritom.

Slovensko uradovanje v sodnije južne Stajarske uvedi prizadeva si menda pravosodno ministerstvo z vso močjo. Nekaj za nas Primorce še bolj nego to veselega se sliši iz Trsta; namreč, da je visoko predsedništvo c. k. prizivnega sodišča v Trstu izdalo ukaz na vsa podrejena mu c. k. sodišča, da imajo vse sodne vloge reševati v onem deželnem jeziku, v katerem so podnesene in da imajo dosledno tudi zemljeknjižne vpise izdelovati v jeziku, v katerem je spisana dotična prošnja. Bog nam pripomaga do pravice, dokler si postavnim potom sami pomagamo do nje.

Banka Slavija poslala nam je svoje poslovno poročilo za leto 1886. Iz istega posnemamo da je imela v preteklem letu 100.240 članov, katerim je zavarovala kapital 178.414.208 gl. 31 kr. Samo za življenje bilo je zavarovanih 40497 oseb za 22.835.193 gl. 31 kr. Njeni rezervni in poroštveni fondii znašali so koncem minolega leta 6.725.239 gl. 54 kr. Od leta 1885 pomnožili so se ti fondii za 140.593 gl. 46 kr., dasi ravno se je vlni izplačalo članom podedovanjskih društev 446.492 gl. 28 kr. Vse premoženje bankino naloženo v vrednostnih papirjih, v

posojilih na lastne police, v hipotekah, v posojilnicah in v poštni hranilnici, znašalo je 6.547.858 gl. 21 kr. Za škode se je izplačalo v letu 1886 1.264.503 gl. 24 kr., v vseh osemnajstih letih bankinega obstoja pa 11.860.321 gl. 31 kr. — Iz tega kratkega posnetka iz obširnega in jako pregledno sestavljenega poslovnega poročila vidno je, da banka kljubu napadom nemških listov stalno napreduje in da more njena uprava z mirno vesto gledati v bodočnost.

Grozovita nesreča godila se je v torek in sredo minulega tedna v Švici pri Cugskem jezeru. Kar naenkrat se je odločila okoli 10 metrov široka in 30 metrov dolga plast nabrežja pod mestom Cug in se pogreznila v jezero. Za tem se je pogreznilo še več plasti, na katerih so bili prekrasni verti in prelepa mestna poslopja, tako nagloma, da se niti ljudje niso mogli vsi rešiti.

Samo sredi Raštelja št. 7.
Na debelo — na drobno.

ANTON POTATZKY
V GORICI.

Bogata zaloga: norimberskega in galantarijskega blaga, lepotičja, dišav, igrač, nogovic živnih priprav, sukanca in preje, krojaških in čovljarskih potrebščin, priprav za potnike in kadilce, cigaretnega papirja, celuloidnih zavrtnikov in zapestnikov za duhovnike, meščane in vojake; posebnost: najfucije igle za živalno stroje.

Strune za rava godala, in sicer za: gosli, citare, kitaro, bas, glasovir itel.

Za pomladno setev se najtopleje priporočajo

Raznovrstna semena zelenjav in trav.

Na drobno in na debelo.

Br. 3540. š. s.

Natečaj.

V tem političnem okraju imajo se namestiti naslednje službe:

Tri službe učiteljev III. vrsti (šolskih voditeljev) na enorazrednicah v Brezovici, Hrpeljah in Muneh; prve dve s slovenskim, zadnja s hrvatskim učnim jezikom.

Molitelji naj bodo tudi sposobni k podjelenju katoliškega vjeronauka.

Dve učiteljice III. vrsti; po edna na dvo-razredni ljudski šoli v Klani i na 3 razrednej u Rukavcu s hrvatskim učnim jezikom.

Dve službi podučiteljev na 4 razredni deški moški šoli v Kastvu i na 3 razredni u Rukovcu s hrvatskim učnim jezikom.

Edna podučiteljice na dvorazrednej šoli u Sv. Matiji s hrvatskim učnim jezikom. Po priložnosti ena učitelja III. vrsti (voditelja) na enorazrednej hrvatskej ljudskej šoli v Vodica.

Plače i vžitki združeni s temi službami razvidni so v deželnih zakonih 3. novembra 1874 št. 30. i 10. decembra 1878 št. 14.

Prosilci naj svoje obložene prošnje eventualno po službeni poti do 4. tednov semkaj predložijo.

C. K. OKRAJNI ŠOLSKI SVET
Volosko 13. Julija 1887.

Razpis službe.

Razpisuje se služba vrtnarice za otroški šolski vrt v Podgori, kateri se odpre dne 1. septembra t. l. — Letna plača je določena s 300 gl.

Prošnje z dokazi sposobnosti naj se v treh tednih podajo podpisnemu županstvu.

ŽUPANSTVO V PODGORI
dne 7. julija 1887.

V gostilnici
„PRI SOLNCU“

ulica Morelli št. 15

prodaja se

PIVO OD A. DREHER-JA

po 24 novcev liter.

Placuta št. 28

VELIKA ZALOGA

ČRNEGA VINA

prve vrste

po 14 kr. liter

je na Placuti v hiši št. 28.

Spod 56 litrov skupaj se ne odaja. Odprta je vsaki dan od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne; ob nedeljah le dopoldne.

Placuta št. 28

Orglje

s 7. spremeni so na prodaj pri cerkvenem oskrbništvu v Čepovanu za 200 gl.

Naznanilo kmetovalcem.

Podpisani naznanjam slavnemu občinstvu, da imam veliko zalogo prav dobrega žveplenega apna, ali gipsa (škatole) ki se dobi po prav primerni ceni, pri meni v Solkanu.

Priporočam se,

August Kovačič.

Mnogo prihrani,

kdor kupi obleko v

krojačnici Ignacija Steinerja,
ki je največja v Gorici

v kateri se dobi vsak čas na veliko izbiro narejena obleka po naslednjih cenah:

Popolna pomladanska obleka za gospode	od 8 do 30 gl.
„ „ „ „ dečke	„ 6 „ 15 „
„ „ „ „ otroke	„ 3 „ 10 „
Površne pomladanske sukaje	„ 8 „ 30 „
Pomladanski šaki	„ 5 „ 15 „

Vrhu tega bogata zaloga vsakovrstne robe iz raznih tovaren po naročilu vsled mere, ki se izvrši točno in hitro. Uzorci na zahtevo brezplačno in prosti poštnine.

Novo došli dolmani najnovejšega kroja od 8 do 50 gl. za gospé. Šaki za gospe od 4 do 15 gl.

Čudovite kapljice

sv. Antona Padovanskega

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedi, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdovratnije žilodčne bolezni. Prav izvrstno vstrozajo zoper hemoroide, proti boleznim na jetrih in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glistam, pri ženskih mesečnih nadržnostih, zoper beli tok, bojaz, zoper bitje srca ter čistijo pokvarjeno kri. One ne pregzajajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnicah na svetu; z naročbe in pošiljatve pa edino v lekarnici Cristofoletti v Gorici, v Trstu v lekarni C. Zanetti in G. B. Rovis v lekarni Alla Ma-donna v Korminu. Ena steklenica stane 30 novcev.